

Tarptautinės teatro dienos proga telšiškiai pakvietė į naujo spektaklio premjerą ir į teatrui nusipelnusių aktorių pagerbimą

Parengė Rūta JONIKAITĖ

Fotografas Laurynas KULIKAUSKAS

Spektaklio „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“ reklaminiu plakato fragmentas. Fotografas Šarūnas Jonkus

Šiomet minint Tarptautinę teatro dieną (švenčiama kovo 27 d.) Telšių Žemaitės dramos teatras pagal tradiciją žiūrovus pakvietė į naujo spektaklio premjerą – „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“ (režisierė ir scenarijaus autorė Laimutė Pocevičienė), sukurtą pagal Antuano de Sent-Egziuperi knygą „Mažasis princas“. Šio spektaklio premjeros Telšiuose parodytos kovo 26, 27 dienomis.

Kovo 26-ąją po spektaklio premjeros vyko iškilminga pirmojo atminimo ženklų, nuo šių metų skiriamą teatrui nusipelnusiam žmogui, įteikimo ceremonija bei kitų teatralų pagerbimas. Iškilmių metu teatro direktorius Deividas Rajunčius pirmąjį

Scena iš spektaklio „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“

Telšių Žemaitės dramos teatro įsteigtą atminimo ženklą (autorė juvelyrė Eglė Čėjauskaitė-Gintalė) už kūrybinius pasiekimus ir Telšių teatro tapatybės išsaugojimą įteikė pedagogei, ilgametei Telšių Žemaitės dramos teatro aktorei Liudai Lėverienei. Teatro rėmėjo UAB „Raiška“ įsteigta jaunojo menininko stipendija renginio metu apdovanotas Telšių Žemaitės dramos teatro vaikų ir jaunimo studijos „Savi“ aktorius Dominykas Vaitiekus.

Pratęsta ir jau daug metų šiame teatre gyvuojanti tradicija – Tarptautinės teatro dienos proga teatro II aukšto fojė esančią teatro lentą papildyti lentelėmis su naujai pastatytų spektaklių pavadinimais bei pagerbiant aktorius, kurie Telšių Žemaitės dramos teatre sukūrė 10 ar daugiau vaidmenų, jų nuotraukomis papuošti daugiausiai vaidmenų teatre sukūrusių aktorių portretų galeriją. Šiomet ją papildė teatro programų organizatorės, suaugusiųjų teatro trupės aktorės Aistės Korkadinovaitės-Šiaudkulienės atvaizdas.

Iškilmių metu teatro vadovo, rajono savivaldybės atstovų padėkos žodžiai buvo skirti ir visiems kitiems šiame teatre puikiai dirbantiems, šventę žiūrovams kuriantiems kultūros žmonėms.

Viršuje ir dešinėje – scenos iš spektaklio „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“

Telšių Žemaitės dramos teatro vaikų ir jaunimo studijos „SAVI“ spektaklis „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“ (režisierė ir scenarijaus autorė Laimutė Pocevičienė) – tai šiuolaikiškas kūrėjų žvilgsnis į žmogiškąjį kosmosą, kuriame esminės Antuano de Sent Egziuperi knygoje „Mažasis princas“ deklaruojamos vertybės išlieka tos pačios: viską ištvėrianti meilė, draugystė, atsakomybė, bendravimo džiaugsmas, mokymasis suprasti tai, kas iš tiesų svarbu. Spektaklio centre – istorija apie berniuką, kuris vedamas meilės ir smalsumo mažais žingsneliais eina į pasaulio pažinimą. Veiksmas kuriamas teksto, muzikos, šokio, lėlių teatro elementais, kostiumų detalėmis ir scenografijos pagalba. Spektaklis skirtas visai šeimai, nes juk kiekviename iš mūsų gyvena Mažasis princas ir visiems rūpi klausimas „Ar avelė suėdė gėlę?“.

Spektaklis baigiamas Mažojo princo, kuris tarsi sudvejinamas su autoriumi Antuanu de Sent Egziuperi ir Rožės (rašytojo žmonos Konsuelos) mintimis:

„Mažasis princas: Mudu turime papasakoti savo meilės istoriją.

Rožė: Mudviejų meilė turi drąsinti ir įspėti žmones apie tai, koks sunkus kartais būna gyvenimas.

Mažasis princas: Ji turi parodyti, kad nepaisant dangų siekiančių svajonių ir didelių planų,

Rožė: nepaisant išorinio spindesio ir garbės,

Mažasis princas: nepaisant įtūžio ir naikinimo svarbu tik viena – dviejų mylinčių širdžių ryšys.

Rožė: Atsimenu, kaip tu piešei ir vis ryškėjo jis – mažas tu – mažas berniukas šviesiais plaukais ir raudonu kaspiniu aplink kaklą – Mažasis princas.

Mažasis princas: O tu pastatei prie rašomosios mašinėlės REMNIGTON PUODELĮ SU KARŠTA IR KVAPNIA KAVA.

Mažasis princas: Aš tau dėkingas, kad taip ilgai ištvėrei su tokiu svajokliu ir nuotykių ieškotoju kaip aš.

Rožė: Pamilau genialų „berniuką“, kuris nenorėjo užaugti...

Mažasis princas: Myliu tave, mano rože. Amžinai Tavo – mažasis princas Antuanas“.

(Nukelta į 48 p.)

Iki balandžio 12 d. spektaklis „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“ jau buvo suvaidintas 4 kartus: 3 – Telšiuose ir 1 – Šilutėje, jį pamatė daugiau negu 700 žiūrovų. Visa trupė džiaugėsi, kad Žemaičių sostinėje su kiekvienu spektakliu žiūrovų daugėjo. Jo pasižiūrėti rinkosi įvairaus amžiaus scenos gerbėjai: vaikai, paaugliai, jaunimas, brandaus amžiaus žmonės ne tik iš Telšių miesto, bet ir iš Židikų, Klaipėdos, Telšių rajono gyvenviečių. Po spektaklių jie negailėjo pagyrimo ir padėkos žodžių aktoriams bei kitiems spektaklio kūrėjams. Daugelį žiūrovų spektaklis taip sujaudino, kad kai kurių jų akyse matėsi ašaros.

Kolektyvas planuoja šiemet šį spektaklį parodyti ir Klaipėdoje rengiamame trumpo metro spektaklių festivalyje MEMEL FEST-23, o spalio 2–7 dienomis – Telšiuose vyksiančiame dešimtajame tarptautiniame jaunimo teatrų festivalyje „Teatras – tautos sparnai“.

Viršuje ir dešinėje – scenos iš spektaklio „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“

LAIMA POCEVIČIENĖ:

„Meilė yra klėjai. Žiūrovai pamatė, ką ji suklijavo. Mūsų žinutė – parodyti, kaip reikia saugoti meilę, puoselėti draugystę.“

Kūrybinis procesas buvo gana sudėtingas, bet labai malonus spalvingas ir be galo įdomus. Kiekvieną dienąėjau į darbą kaip į šventę, nes man buvo įdomu, kaip mes tai padarysime, kaip sugebėsime tą žinutę perduoti, ar nebus labai lėkšta... Šiame kū-

rinyje yra labai daug filosofijos, o ją nėra taip paprasta pasakyti, reikia ieškoti metaforų, pauzių, per kurias gebėtum priimti kitą tezę.

Šį spektaklį norėjau skirti savo šviesaus atminimo broliui, parodžiusiam mn kelią į teatrą, bei anūkams. Dėkoju savo teatro šeimai bei žemai lenkiuosi žiūrovams. Dėkoju visiems, su kuriais šį spektaklį kūrėme: teatro direktoriui Deividui Rajunčiui, scenografei Giedrei Slavinskienei, choreografei Inai Levickienei, kostiumų dailininkei Monikai Vasiliauskaitei, grimuotojai Mildai Žvirblytei, šviesų dailininkui Sergejui Simonenko, garso režisieriui Mindaugui Drimbai, fotografui Laurynui Kulikauskui, taip pat ir mūsų šauniesiems aktoriams: Mažąjį princą įkūnijusiam Dominykui Vaitiekui, Rožės vaidmenį sukūrusiai Liepai Akavickytei, Mažojo princo draugę Lapę vaidinusiai Elzei Lukštaitei, scenoje į Gyvatę persikūnijusiai Kamilei Vaitkutei, Tuščiagarbiu spektaklyje tapusiam aktoriui Rolandui Normanui, po tris 3 vaidmenis sukūrusioms jaunosioms aktorėms Alya Chahine (Mama, Geografė, Keliautoja), Ievai Ramačiauskaitei (Sesė, Verslininkė, Rožė iš rožių sodo), Martai Mitkevičiūtei (Pasakotoja, Piliu-

Viršuje ir kairėje – scenos iš spektaklio „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“

lių nuo troškulio pardavėja, Rožė iš rožių sodo) ir kitiems „SAVT“ grupės aktoriams: Sofijai Slavinskytei, Ievai Veselytei, Deimantei Andriuškaitei, Matui Gusarovui, Godai Suslavičiūtei, Gretai Levickaitei ir Andrėjai Stojakovai.

Publikacijoje paskelbtose L. Kulikausko nuotraukose (scenos iš spektaklio „Berniukas, kuris nenorėjo užaugti“) – D. Vaitiekus, L. Akavickytė, E. Lukšaitė, K. Vaitkutė, R. Normanas, A. Chahine, I. Ramačiauskaitė, M. Mitkevičiūtė, S. Slavinskytė, I. Veselytė, D. Andriuškaitė, M. Gusarovas, G. Suslavičiūtė, G. Levickaitė, A. Stojakova